

SLOVENSKI NAROD.

Ihaja vsak dan zvečer, izmši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejetan za avstrijsko-ugarske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za se leto 13 gld., za četrt leta 6 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele pošilja več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petice vrste po 6 kr., če se oziroma jednkrat tiska, po 5 kr., če se tiskrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in tiskarstvo je v Rudolfa Kirbela pri. Gledališka stolba.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, razen tujih vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne ozi-ramo na dotično naročilo.

Upravništvo „Slov. Naroda“.

Iz državnega zbora.

Na Dnaji, 29. septembra.

Nekako mlačna, brez pravega zanimanja zdela se mi je današnja otvoritev državnega zbora. Tri mesece so počivali poslanci, a navzlic temu počitku zdeli so se mi utrujeni, „von des Gedankens Blässe angekränkelt“, kakor da bi globoko premišljali „pensum“, ki jih čaka v podobi vladnih predlog in o katerem sedaj še sami ne vedó, kako jim bode o njem glasovati. Položaj je pa tudi zares kočljiv. Da tako ne pojde dalje, kakor doslej, o tem so pač vsi poslanci jedini, a kako treba odslej postopati, o tem pa vlada še velika nejednost in pri prvem važnejem vprašanju se bode še le pokazalo, ali bode sedanje zasedanje kaj drugačnejše, nego so bila prejšnja.

Današnji dnevni red pa še ni imel takega vprašanja in vse se je razmotavalo, kakor običajno pri takih otvorilnih sejah. Ko je Smolka otvoril sejo in naznanil, da je v 18. dan avgusta v imenu zbornice čestital cesarju, je ministerski predsednik

predstavil novega trgovinskega ministra, marquiza Bacquehema. Slednji je sicer že nekoliko plešast, a skoro še mladeniškega obraza, precej širokopleč, v vsem pa, dasi ni naše gore list, prijetna prikazen.

Predsednik spominja se potem umrlih poslanec Klime in Obreze, ki sta mej svojimi tovariši uživala visoko spoštovanje. V znamenje sožaljenja ustane vsa zbornica s sedežev. Na to našteva predsednik poslance, ki so odložili mandate, in poprosi novoizvoljene poslance, da storé obljubo. Perovodja prečita obljubo v vseh deželnih jezikih, kar pri fino omikanih Nemcih, nevesčih slovanščine, običajno vzbuja nekoliko veselosti, potem pa novi poslanci, mej njimi tudi kanonik dr. Gregorec, storé svojo obljubo.

Trgovinski minister marquis Bacquehem apeloval je takoj pri prvem svojem nastopu na darežljivost davkoplačevalcev. Stopil je pred zbornico s terjatvijo, kakor je sari rekel, ne za sedanost, ampak za preteklost, predložil in utemeljeval je načrt zakona za dodatni kredit v znesku 5,568.000 gld., toliko se je namreč od 1881 do 1885 v državno železničnem obratu več potrošilo, nego je znašala dotična dotacija. Od tega zneska mora se na novo pokriti 3 milijone 600.000 gld. in vlada zahteva pooblastila, da sme v ta namen prodati enoliko 5% rente.

Bacquehem se je v svojem „deviškem govoru“ skazal spretnega govornika. Glas mu je čist in toli močan, da je srečno zmagoval vse akustične nedostatke zbornične dvorane, kar se sicer le o malo katerem poslanci more trditi.

Za Bacquehema govorom, o katerem je še omenjati ministrove obljube, da jednakega prekoračenja v bodoče ne bode več, oglasil se je Heilsberg ter v svojem in svojih tovarišev imenu sprožil do ministerskega predsednika interpelacijo, katera se je že nekoliko dnij naznanjala v levčarskih listih. No interpelacija je jako krotka in svojim dušnim očetom ne dela prevelike slave. Heilsberg in tovariši čuli so čudne glasove, kakor da je zveza mej našo državo in Nemčijo omajana. Naravno, da je bila po teh glasovih njih velikonemška vest vznemirjena, zatorej žele, da se ti neopravičeni glasovi zavrnejo, zatorej vprašajo vlado: Se jej li ne zdi potrebno, da z jasno izjavo vse te vesti zavrne mej izmišljotine. Da bode vlada na to interpelacijo po-

voljno odgovorila, je brez dvojbe, vprašanje je pa veliko, bodo li interpelacije po ministrovem odgovoru glede vnanjega položaja kaj modrejši.

Drugo interpelacijo na ministerskega predsednika kot vodjo notranjega ministerstva predložili so poslanci dr. Sturm, dr. Promber in tovariši. C. kr. okrajno glavarstvo v Trebiči na Moravskem izdaje pod naslovom „Uredni list“ v češkem jeziku časnik, kateremu je namen, objavljati okrajnega glavarstva odredbe, ukrepe deželnega šolskega sveta, višjih upravnih in šolskih oblastev, naznanila deželnega odbora, druge občinstvu namenjene objave, natečaje izpraznjenih služeb in sploh vse, kar spada v okvir takega uradnega lista. Okrajno glavarstvo bilo je celo toli predrzo, da je pozivalo župane, šolske svetnike, odvetnike, notarje, graščinske oskrbnike itd. naj „Uredni list“ naročajo. Interpelantom vsebina lista nikakor ne preseda, pač pa to, da je pisan v češčini, zatorej vprašajo ministerskega predsednika: Ali mu je to znano, in če mu je, kaj misli ukreniti, da se nemščina kot notranji uradni jezik ohrani.

Stavila se je potem še jedna interpelacija glede državnega doneska 700.000 gld. za 4 prisilne delavnice na Moravskem, na kar je dr. Roser predlagal, naj se ustanovi zdravstveni urad, kakeršen je v Nemčiji, Boos Waldeck pa je interpeloval zaradi nekega grba v Šumavi na bavarski meji, na katerem je baje mesto dvoglavnega orla namalan češki dvorepati lev, kar seveda je velik greh.

Ko se je rešilo več peticij, potroile so se volitve nekaterih poslancev, mej njimi volitev A usserjeva, na kar je prišla v razpravo peticija, da bi bila sol ceneja. Dr. Roser rekel je v tej zadevi, da je že predloženih brezštevilno peticij in resolucij, a sol je še vedno jednako draga. Finančni minister izgovarja se vedno na Madjare, poljedelskega ministra pa niti v zbornici ni. Poljedelko prebivalstvo, ki plačuje 36 milijonov davka, bi se vender moralo poslušati, kadar zahteva „malo soli.“ Peticija z cenejo sol izročila se je vladi, da se kolikor možno na njo ozira.

Sklenilo se je potem o peticiji sodnijskih slug, jetničarjev itd. za zvišanje plač, da se o tem izdela posebna predloga, v budget pa stavi primeren znesek za zvišanje plač. S tem bil je dnevni red zvršen in prihodnja seja je jutri.

LISTEK.

Brata steklarja.

Češki spisala G. Preissova, preložil Franjo T.

(Dalje.)

Tako mineta dve leti. Joško je mej tem dobro prodajal. Kjerkoli se oglasi s košem na glavi, od ondi se ne da takoj odpraviti. Tako lepo zna ponujati blago, da kupi vsak nehoté, če mu tudi ni treba. Njegov poblehni prikupljivi glas in prikupljivo obličje delata čuda. Matej ne proda polovico tega, ko Joško. Marsikedar premišljuje Matej, kako je to in vselej vzdihne: „On je v vsem srečnejši nego jaz, ima že bolj zvezdo.“

V tem času sta si prihranila brata Zoralka šestdeset goldinarjev. Zdaj že more Matej misliti na uresničenje svoje iskrene želje in sklene z bratom kupiti konja, da jima ne bo treba samima vleči teškega voza. Posreči se jima, na velikem sejmu dobiti za petdeset goldinarjev malega rujavca, da ga je bilo veselje gledati. Priprostemu Mateju kar poskakuje srce v gledatu, ko se vozita prvokrat. Ali

ko poka z bičem in se smeje nad tem, da se mu je izpolnila davna želja tudi brez ženskega denarja — spomni se z nova živo na oni večer, ko je bledeč o Miciki, nevedoma skazil bratu srečno uro — prvi shod z ljubljeno deklico!

Vzdihne in že ga več ne tolaži svetli rujavec! O škoda, da mu noče brat verjeti! Kako bi mu le povedal, da se čuti popolnem zadovoljnega v odsevu bratove sreče in da mu ničesar ne zavida — tudi te deklice ne!

In Matej premišljuje cele noči, kako bi pomogel bratu k sreči. Kar mu pride hipoma dobra misel, ravno ko sta v Kijovu prenočevala. Zdaj sklene, pogovoriti se z bratom. Takoj drugi dan, ko se podasta po prodajanji k bornej južnici, začne Matej važno pripovedovati Jošku:

„Brate, jaz se bom pa le oženil! Seznanil sem se danes zjutraj z neko deklico, ki mi jako ugaja. Vprašal sem jo, ali bi me hotela, in rekla je, dá. A je pa tudi dekle, da je veselje! Črnooko, črnolaso in visoko, ravno po mojem okusu —“ (Matej je nalašč navajal ravno nasprotje Micikinih lastnostij.)

„A pri mojej veri, lepo bi bilo,“ nadaljuje zabavljivo, „ko bi šla oba ob jednom k poroki. Stori mi to na ljubo, brate, popelji se z menoj po Miciko, predno se jaz popolnem dogovorim. Bom pa jaz govoril mesto tebe, čisto se mi zdi, da čaka dekle na tebe!“

Joško pogleda osupnjeno Mateja in starji brat opazi z neizrekljivo radostjo, da se mu je prvokrat po dolgem času zaiskrilo veselje v očeh.

„Torej naglo na noge!“ veli Matej skoro zapovedovalno. „Takoj po jedi odideva v svate. Pri mojej veri, ni se ti treba bati, da naju Micika odbije, — drugačnega dečka pošva zdaj, ko pred dvema letoma!“

In Matej sili vedno brata, da bi šla brez zamude. Jedva pusti Jošku toliko časa, da se more lpenjem vse blago z vozička v čumrato in upreže konjička. Tako lepo se ujemata zeleno pobarvani voziček in svetli rujavec! Da bi le že vedel Joško ž njima Miciko! Če ne bo za Mateja prostora, kaj to dé? Saj gre lahko peš za njima!

Konec p.ih.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 30. septembra.

Kakor se govori, bode trgovski minister marquis Becquehem v kratkem od **državnega zbora** zahteval večji naknadni kredit za državnoželezniške namene in sicer kakih 5 ali 6 milijonov. — Češki poslanci z Moravskega so predvčeraj imeli posveto vanje o šolskih zadevah. Sklenili so naučnega ministra interpelovati, zakaj da ovira osnovo čeških šol na Moravskem. To stvar bodo pa poprej še predložili češkemu klubu.

V čeških parlamentarnih krogih se govori, da se v **ministerstvu** pojavljajo nasprotstva. Dr. pl. Gautsch in dr. baron Pražak se ne moreta sporazumeti. Govori se, da bode baron Pražak odstopil. Obžalovati bi morali, ako odstopi baron Pražak, kajti on je jedini minister, ki se vsaj nekoliko ozira na narodne težnje slovanskih narodnostij. Poljska ministra Dunajevski in Ziemiakovski zastopata pa itak le svoje tesno stališče.

Letni shod **obrotnih nadzornikov** letos ne bode oktobra, ampak še le novembra. Posvetoval se bode pred vsem o poročilu za letošnje leto in o poizvedbah in skušnjah posamičnih obrtnih nadzornikov.

V **ogerskem** državnem zboru je interpeloval Desider Szilagyi ministra notranjih zadev, če vlada misli, da se strinja z Berolinsko pogodbo, ako Rusija faktično Bolgarijo podvrže svojemu protektoratu? Če je vlada res teh mislij, kakor so trdili nekateri nemški listi, da se ima okrožje interesov na Balkanu ločiti tako, da bi Bolgarija in Vzhodna Rumelija več ne spadali v okrožje avstrijskih koristij? Če vlada res misli, da mora glavno pozornost obračati trgovskemu potu do Egejskega morja?

Vnanje države.

Sedanje **bolgarsko** regentstvo najbrž ne bode dolgo vladalo, ker bode Rusija vse sile napela, da je odstrani. Potem pa pridejo v Bolgariji Rusiji prijaznejši elementi na krmilo. Čimbolj se bode sedanja bolgarska vlada ustavljala Rusom, temprej bode njenega vladanja konec. Vlada se res dosti ne meni za ruske želje. Četudi je Kaulbars zahteval, da se volitve za veliko sebranje odložijo, vendar je že vlada razpisala volitve in po plakatih v Sofiji naznanila poslovni program velikega sebranja. Nadalje je vlada sklenila, da se obsedno stanje še sedaj ne odpravi, ampak še le nekaj dni pred volitvami.

Dopolnilne volitve za **srbsko** skupščino bodo v 1. dan oktobra. Vlada je prepovedala vsako javno agitacijo, katera prepoved seveda velja samo za opozicijo, kajti uradniki že agitujejo za vladne kandidate na vse kriplice. Vlada se nadeja pridobiti 20 mandatov. Čudno ne bode, če bodo pri tem pritisku policije voljeni vladni kandidati.

Ruski vladni krogi se nadejajo, da se bode bolgarsko vprašanje mirno rešilo. Velevlasti ne bodo Rusiji delale nikakih posebnih ovir, ker se vse rusko delovanje tiče bolj le Bolgarije same, kakor mejnarodne politike. — Glavni nalog Kaulbarsove misije je, kakor se javlja iz Peterburga, Bolgare preveriti, da je njih nezaupanje proti Rusiji neopravičeno. Ruski zastopniki v Bolgariji so sami mnogo zakrivili, da Bolgari ne zaupajo Rusiji. Kaulbars pa hoče bolgarski narod prepričati, da Rusija ne namerava kratiti Bolgarom samostojnosti. Kaulbars bode bolgarski narod pred vsem poučil o dobrih namerah carja.

V Carigradu se delajo velike priprave za prihod ruskega carjeviča. **Turki** zmatrajo napovedani carjevičev pohod kot protidemonstracijo pohodu vojvode Edinburškega in mu pripisujejo velik političen pomen. Ruski upliv v Carigradu se je zategadelj poslednji čas jako povečal, ker Rusija hoče bolgarsko vprašanje rešiti le v sporazumljenji s Turčijo. — Turčija je poslednji čas jako pomnožila vojsko v Makedoniji. — Sedaj ima v tej deželi že dva voja, vkupe 16 polkov ali 64 batalijonov. razen tega je pa še pri Guennili blizu Soluna jedna brigada, ki ne spada k onima vojema.

Angleški veleposlanik v Carigradu sir Eduvard Thornton pojde nekda že v štirinajstih dneh v pokoj. Kdo bode njegov naslednik, še ni določeno, govori se, da sir William White, ako bode le Turčija z njim zadovoljna. — Angleška vlada si je poslednji čas jako prizadevala, da bi osnovala zvezo balkanskih držav proti Rusiji. Z angleškim prizadevanjem sta bili zadovoljni tudi Avstrija in Italija. Vsa angleška prizadevanja je pa prekrižal sultan, ki neče slišati o nikakej zvezi proti Rusiji, dokler Angleži ne ostavijo Egipta.

Več angleških vojaških oddejkov, ki so imeli ostaviti **Egipt** je dobilo povelje, da naj še na dalje ondi ostanejo. Angleška vlada se boji, da bi Francozi si ne prisvojili Egipta in da ne bi v tem oziru Francozov podpirala Rusija. Vedeti hočejo, da že sedaj ruski agenti v Egiptu agitujejo za Francoze, kar je najbrže le izmišljeno.

Kakor se poroča nekemu Berolinskemu listu iz Madrida, se je **španjska** ustaja samo zategadelj ponesrečila, ker je sedem topničarskih nadsetnikov, ki so imeli odpreti svoje vojašnice, nepozno prišlo na stražo. Republikanska agitacija pa še nikakor ni zatrta znova pripravljala se nova

velika zarota, katere se bode udeležilo, kakih sedem do osem tisoč častnikov in trije generali. Vsi ti se pa neso udeležili poslednje ustaje, ampak čakajo ugodne prilike. Če se bode monarhija ohranila, bode se le zategadelj, ker mej republikanci ni prave jedinosti. — Štirje škofje katalonski, nadškof v Valenciji in škof v Madridu so se sporazumeli, da bodo prosili za pomiloščenje ustajnikov. — Generala Villacampo bode pri vojnem sodišči zagovarjal general Ruciz-Dana.

Sudanci nameravajo upeljati davek od datelnovih palm. Nedavno je prišel oddelek drvišev v Ambigal, da je štel datelnove palme.

Dopisi.

V **Kobaridu** 24. septembra. [Izv. dop.] (V odgovor „Edinosti“ in v zagovor sebe in učiteljstva) (Konec.) Lanskega dopisnika, kakor tudi letošnjega člankarja silno peče, ker novodobno učiteljstvo premalo pozna kulturnih jezikov, — mej njimi gotovo v prvi vrsti: nemščine. No, kaj tacega more pisati samo „Edinost“, ki je nedavno svetovala: naj bi v Tržaški okolici preganjali hudiča z belcebubom. Kakor so takrat peli glorio „Edinosti“ nemško-liberalni listi, prav tako bi utegnili tudi sedaj, češ: celo slovenski listi spoznajo, da se na Koperškem učiteljski preveč predmetov uči v materinščini, oni sami spoznajo, da jim je nemški jezik neobhodno potreben itd. In, kdo ve, da bi take besede ne dobile dobrovoljnega odmeva od najkompetentnejšega mesta, — za kar bi potem Koperški dijaki lahko spleтали lavorove vence „slovenske“ Edinosti in člankarju njenemu. Tudi narod slovenski bi potem tej naši boriteljici za narodno pravo lahko vskliknil gromoviti: slava! Da pa more vsak učitelj prebirati „nemške“ knjige, — toliko nemščine razume vsak, to naj se mi brez skrbi verjame.

Kaj pa je vredno ono redko, požrtvovalno in plemenito rodoljubje, katero se oprime Koprških dijakov, ko vidijo: koliko krivic trpi ubogi Slovenec od tesnosrčnega Lahona. Koliko je vredno tó, da se pečajo raje s hrvatsko-srbsčino, češčino in celo ruščino, — da v le-teh jezikih prebirajo raznovrstne knjige? Da, celo s staro slovenščino se je marsikdo pečal, in vse to poleg 7—8 obligatnih dnevnihi ur, ne da omenjam, da se je pridno negovalo ubrano umetno petje! In vse za kaj? Da bi tem lože izpolnjevali težavni svoj prihodnji poklic! Pedagogika (— in to posebno iz ust visokorodnega gosp. viteza Revelanteja —) jih uči, kakó lep, plemenit je učiteljski stan v šoli in zunaj nje, koliko lahko upliva učiteljstvo na srečo in bodočnost celega naroda. Govori se pa tudi tam o onih silnih nasprotstvih, katere mora učiteljstvo odstraniti, da doseže svoj blagi namen. Ni čudo tedaj, da je mlad učitelj ves navdušen za svoj poklic, da se hoče z vso odločnostjo okleniti pedagoških sredstev in nazorov, da bi uplival na milega nam naroda osodo! In to, gospoda moja, to ni nikakor „domišljavost“, o katerej kvasi oni člankar, marveč mladeniško navdušenje za neko lepo, plemenito svrhu, — za boljšo in toli zaželjeno boljšo bodočnost narodiča našega. In katerega pravega rodoljuba bi tako mladeniško navdušenje za toli blago svrhu užalilo? Pač jedino le kakega emancipovanega koristolovca, ki ne vidi rad, da bi še kdo drugi v dotičnem kraju „nekaj veljal“. Taki ljudje, ki hočejo le sami nekaj veljati in znati, ki hočejo le sami nositi „veliki zvocec“, le taki ljudje mladega učitelja videti ne morejo. Vsak pravi rodoljub pa ne bode gledal na to, da-li so komu že pognale brke, marveč le to: kake ideje in namere kedó goji. Če je učitelj prav mlad, čemu bi se ga ne podpiralo? Z združenimi močmi se kaj doseže, vsak posamičnik mora propasti!

Vsakdo pa, kdor pozna učiteljstvo na deželi, spozná, da je večje svoje nalogi. Kedo prireja veselice in poučuje na tak način ljudstvo, kedó neguje narodno petje, ki navdušuje vsako pošteno srce? Kedó je vedno v dotiki s prostim ljudstvom, če ne učitelj. Dá, in vendar se učiteljstvo od mnogih „narodnjakov“ prezira, dá, celó od „narodnih stanov“, — bojé se, da bi se ono morda ne emancipovalo. Kaka bojazen! Učitelj molči vsakemu, vsakemu c kr. kancelistu, da-si slednji nema nikakih študij, razven svoje uradniške nemščine; on je dobro plačan, — in to je vsa „učenost“ in avtoriteta. Celó vsak sodnijski sluga in prost financar se je že privadil, da prezira ubogo učiteljstvo. Take in mnoge druge ovire pa ohladé vsacega učitelja, — marsikoga do popolne hladnokrvnosti. Nu, li bode naroda bodočnosti koristila taka „hladnokrvnost“? Ne, le politični naši nasprotniki si je

želé, ker če bode kedaj naš narod politično zrel, če se bode zavedal svojega obstanka in narodnosti do najmanjše kože, — tako bode to posledica učiteljskega in duhovskega truda.

Rekel sem, da je mlad učitelj navdušen za svoj poklic, ker ni še okusil njega bridkosti! V tej svojej neumornej delavnosti pa izgublja dan za dnevom svoje ideale, ker tu v praktičnem življenji nastopi reakcija realizma t. j. premnogih ovir, nasprotstev od onih krogov, kjer bi iskal podpore, takó da tacega mladega človeka čaka: prevara in polom idealov njegovih. To je izkušnja! Naj se mi veruje, da taka lastna prevara silno boli, — in če vzamemo njegovo podučiteljsko plačico 380 gld., da si ničesar ne sme privoščiti, česar drugim ostaja, — takó tak mladenič oslabi, loti se ga sušica in če ni hitre pomoči — neso ga v krtovo deželo. O tem bi navedel lahko mnogo dokazov, a so prežalostni; le to naj omenim: da pišem vse to iz lastne skušnje.

Zadel sem ob najžalostnejšo struno, zato naj o tem končam, da si bi mogel reči o tem še marsikako besedo.

Učiteljstvo tedaj samo spozna, da svoje „prave“ naloge ne more vršiti, ker vidi:

Da le petica dá ime sloveče,

Da človek toliko veljá, kar plača, —

in tega pomanjkuje. Plačajte učiteljstvo, in videli boste, kakó hitro bo: učeno, spoštovano, uglajenih manir, dá, največo veljavo si na jedenkrat pridobi. Takó pa nam ne ostaja družega, kakor da si dan na dan deklamujemo preslavnega Preširna slovečo elegijo „Slovo od mladosti“! Tam je vse!

Konečno še nekaj točk brez vsake zveze.

„Edinost“ se tudi jezi, da je učiteljstvo jako revno v jezikoznanji, Nu, recimo, da pišem jaz z vsemi svojimi kolegi milo našo slovenščino za kak „komaj dovoljno“, vendar si upam izreči svoje ponižno mnenje, da bi se je pri „Edinosti“ prokletó (— „Edinost“ 75. šte. Pis. —) slabo naučili, kakor tudi ne „uglajenih manir.“ List, ki uči, da je učiteljstvo „prokletó slabo podkovano“, tak list nas ne bode učil né „manir“ né morale! (Kar je nekdanj povedal „Stat nominis umbra“ niti ne omenjam.)

Še nekaj prav zanimivega. Gospod člankar nam ovaja, da so gospodje „nunci“ (— tako govori on sam —) naši pravi „špijoni“, t. j., da oni našim nadzornikom o učiteljih največ ovadijo, kar neso potem c. kr. okrajnim glavarjem, da se vsled tega učiteljstvo zalezuje. No, to je res lepa novica, vredna, da si jo zapomnimo! Kaj poreče na to č. duhovščina?!

Za danes bodi dovolj, ker mi je ta dopis itak preveč narastel. Gospod urednik „Edinosti“ se je lahko prepričal, da je po nepotrebnem razlil svoj žolč nad mano, za kar sem mu skoro hvaležen, „da se pojmi bistrjo.“ Za sedaj sva bot! Če pa koga še kaj teži (— in to se vidi v omenjenej „listnici uredništva“ —) le na dan, — čemu bi koga tiščalo v srci. Le to pravim: osebnosti pustimo na stran ter pogovorimo se raje o vseh odgojnih teorijah, o vseh predkrščanskih pedagogih, o prvih cerkvenih očakih in pedagogih, o sv. Avguštinu in Hijeronimu pa vse do brezverca Trickeja, ker to je moj predmet. Vse drugo prepuščam drugim, kakor tudi vsako osebnost.

Sicer bi prav lahko zagrmela „Edinost“ po svoji navadi: „Kaj boš učila ti nas, ti **prokleta** 22 letna „domišljavost“, ti, ki te ni družega, kakor — — —“, — Bog ve kaj! Na to pa odgovarjam še danes poleg že znanih pregovorov z otcem Markom Pohlinom: „Nagledajte na tú: kedú letú pishe. Nad tem narvezh leshy: kaj inu kakú je pisanu.“

Анд. Габерцек, учитель.

Iz Ajdovščine 28. septembra. [Izv. dop.] Dobro seme kali, usejano raste, cvete in rodi mnogoteran sad. A v Ajdovščini se zdi, da hoče seme narodnosti, zasejano po neumornem Lavriči, sramovaje se svojega dolzega spanja, kar procvesti. Komaj se je misel razširila, da se ustanovi podružnica sv. Cirila in Metoda, že je bilo vse navdušeno za njo. In sklenilo se je, proslaviti nje otvorenje dne 26. septembra z veselico v njeno korist. Gospodje in gospice, celo gospe, stavile so radovoljno na razpolaganje svoje moči. Gospod Defranceschi vzel je stvar v svoje roke in s ponosom sme reči, izvršil je svojo nalogo z vso popolnostjo. Izrekamo mu, gotovo v soglasji vsega prisotnega občinstva, najtoplejšo zahvalo.

Program izbran je bil z jako finim okusom. Nagovor, govoril g. Pet. Defranceschi, bil je kratek, a jedrnat; videlo se mu je, da prihaja iz globočine srca, a bodi tudi uverjen, da i nam šel je do srca, da je iskrico, toli da tlečo, vzplamtil do neugasljivega ognja. Petje bilo je izborno. „Mrak“, četvero-spev (Bianchi, Dietz, Spazapan, Defranceschi), „Lunica“, mešan zbor, bila sta istinito dovršena. „Mor-narja“ moral je peti tudi g. Defranceschi stud. med., ker je bil namenjeni baritonist zadržan. Pevec in spremljevalka Dragica Haas skušala sta drug dru-zega prekositi. Gospica ni kazala samo svoje ob-čudovanja vredne spretnosti, ampak tudi svoje glo-boko čuvstvo. To se je tudi videlo pozneje pri četveročrtnem sviranju na klavirju. Pri tem bila jej je gospica Evgenija Godina popolnem vredna družica.

A s čim naj izrazim, kar sem čutil pri igri „Oče so rekli, da le“. Ta presejala je vse nade. Uloge bile so prav spretno razdeljene. Preverjen sem, da mesarja „Debelca“ ne bi niti najspretnejši igralec velicega mesta bolje igral, kakor ga je gosp. Casagrande. Brez vsacega pretiranja in vendar s tolikim humorjem izvršil je svojo nalogo, da smem istinito čestitati Ajdovcem za tako neprecenljivo moč. „Lizo“, ljubimko, igrala je gospica Marica Lokarjeva s prav veliko spretnostjo. Prihodnji ve-selični odbor vedel bo najti v navdušeni narodnja-kinji svojo sodelovalko. Ulogo Doroteje in Avrore Mrakove igrali sta gospici Lina in Ema Defran-ceschi prav dobro, kakor je bilo tudi pričakovati od njih. Ulogo Jerice izvršila je gospica Fani Guglielmo, kar nas je posebno veselilo, z nepričakovano naj-javnostjo. Čestitati jej moramo, da si je ona, Ita-lijanka, prisvojila slovenski jezik v tolikej meri.

Materijalen uspeh je bil, kakor čujemo, zelo ugoden. To je tem več vredno, ker je dobiček do-ločen najblažjemu namenu mej Slovenci. Obžalovati je le, da ni bilo mogoče odboru pripraviti večjega prostora, čemur se pa, kakor se sliši, namerava v okom priti v prihodnje. Le tako vro naprej, Ajdovci, in postavili ne boste le kamenitega spomenika na svoj trg Lavriču, marveč tudi vzgajali in širili naj-plemenitejo čut: ljubezen do naroda. Živeli podjet-niki in sodelovalci!

Iz Proseka 29. septembra. [Izv. dopis.] Trgatev ali „bendima“ se bode tu prihodnji pone-deljek pričela. Letos trgatev prav dobro obeta, in ker je vreme sedaj kaj ugodno, nadejati se je ne le obile, ampak tudi izvrstne kapljice, kakoršne ni bilo že mnogo let. — Zatorej pa se vabijo kranjski krčmarji in drugi kupci, naj se potrudijo do Pro-seka in Kontovelja, kjer bodo postreženi z izvrstno kapljico božjo. — Koncem prihodnjega tedna se bode že lahko sladko vince dobilo, osem dni potem, ko se trgatev prične, pa bo vse gotovo. — Gg. kupci naj se potrudijo sami, da si bodo po svoji volji iz-birali, pa tudi se ni treba obotavljati, kajti pozneje utegne cena vinu poskočiti, posebno ko bodo Tržaški krčmarji, katerim je sedaj še prepovedano, novo vino prodajati, začeli sladki prosek kupovati.

Torej kranjski kupci — sode na voz in hajd do Proseka, bo vince sladko, in lahko se bo napra-vila dobra kupčija.

Kolera hvala Bogu je tudi pojenjala, že 10 dni ni bilo niti v Proseku, niti v Kontovelji nobe-nega slučaja. Upanje je, da za letos nas ne bo več plašila. Prosečan.

Domače stvari.

— (Gospod Janez Šubič), sloveči naš slikar in profesor na umetnem muzeji v Kaiserslau-ternu v Renski Palaciji, pripeljal se je danes zju-traj v Ljubljano. Mej potoma je pohodil Berlin, kjer si je ogledal jubilejno razstavo lepih umetno-stij, potem Draždane, kjer je proučeval svetovno-znana galerijo slik; konečno se je bavil v Pragi in na Dunaji, od koder je prišel v domovino, da si ogleda slike svojega brata Jurija Šubiča v muzeji in Šent. Jakobski cerkvi.

— (Umrli) je včeraj zjutraj ob 2. uri gosp. Jakob Spoljarič, meščan in hišni posestnik v Ljubljani v 70. letu po dolgem bolehanju. Lahka mu zemljica.

— (V izpraševalno komisijo) za ljud-ske in meščanske šole s slovenskim in nemškim učnim jezikom v Mariboru so imenovani: Ravnateljem učiteljski ravnatelj Kaas, njegovim namestnikom profesor Fr. Janežič; člani komisije: profesorja P. Ehrat in Luka Lavtar, glavni učitelj Levitschnigg, realčni profesor Spiller, vadnični učitelji Ivan Mi-

klošič, Ivan Koprivnik, Alojzij Vavroh, R. Markl in suplent Ivan Fon.

— (Kazenska preiskava) se je začela — kakor se nam poroča — zoper nekega odličnega Celjskega „Nemca“ radi sokrivde goljufije. Stvar je v zvezi s konkursom Schmidtom v Reichenburgu ob Savi. Zoper istega Celjskega nemškega odlič-njaka prišle so še druge ovadbe. Posebno prva zadeva je silno zanimiva in naravnost kričeča. Dokler ni preiskava končana, ne moremo več poro-čati, pa bomo to ob svojem času obširno storili. Zanimivo je, da cela zadeva že nad pol leta pri sodniji „visi“, pa še ni ravno daleč „prilezla“. — Čudimo se obče, da c. kr. okrožna sodnija, ki zna — kakor so pokazale preiskave zoper slovenske narodnjake in slovenske liste — silno hitro in energično delati, sedaj ne kaže tudi iste hitrosti in energije. — Dotični „Nemec“ je „zbolel“ v resnici, ali vsaj, „da vzbuja usmiljenje“. — Preiskavo vodi znani adjunkt g. Toplak.

— (O kupčiji z jabolki) priobčili smo že par notic in preteklo soboto bil je v našem listu tiskan Virtemberžanov inserat v tej zadevi. Mi sled-njim nikakor nismo nasprotni, a dolžnost naša je resnici gladiti pot, v ta namen pa treba čuti dva zvona, zatorej bode prostora še naslednjim vrstam, ki nam jih je poslal trgovec domačin: „Virtember-žani so naše domače trgovce s tem zbegali, da so najprvo trgovca brez denarja, ki je z nami sklepe napravil, proč poslali. Z njim prišli so drugi z de-narjem, tako na ceno pritiskali in od kmeta cenó kupovali. Popihajočega sta Vetter in Weber na kolodvor spremila in pri uradniku B. je Weber še zanja karto kupil. Drugi dan pa nesta niti on, niti Vetter o ubežanji kaj vedeti hotela.“

— (Kolera.) Od polnoči 28. do polnoči 29. t. m. v Trstu 1 slučaj, v predmestjih in oko-lici 0. Z dežele se naznanja: V Gregoričih 1, v Pobeki 2, v Pulji 1, v Rupi 1, v Ritovesi 2 in v okrajih sežanskem 2 slučaja. — Magistrat Tržaški je sklenil, da se javne učilnice mesto 1. še le dne 5. oktobra prično. Glede upisavanja, vsprejem-nih izpitov pa radi tega ni nobene spremembe.

— (Griza) razsaja v Mozirji in okolici. Zbolelo je vsega ukupe že 19 oseb, umrlo pa 5.

— (Iz Kamnika.) Tomo Matičiča, o kate-rem sem vam poročal, da se pogreša, so včeraj našli v propadu „Kobilca“ v bistriškem gozdu, ka-mor je, kakor se sploh misli, padel. Ležal je tam-kaj 14 dni mrtev in bi ga še morabiti ne bili našli, da ga ni smrad bil izdal. Po sodnijski preiskavi prepeljali so ga sinoči v Kamnik v mrtvašnico. Čudno se nam je sploh zdelo zdaj, ko se ljudje to-liko zavoljo gnoja, ki ga po dvoriščih imajo, kaz-nujejo in nadlegujejo, da ga neso iz zdravstvenih ozirov v Stranjah pokopali. Parfumovan gotovo ni bil.

— (Vabilo k veselici,) katero priredi narodna čitalnica v Kamniku v nedeljo dne 3. ok-tobra 1886 v proslavo imendana Nj. Veličastva Fran Josipa I. Vspored: 1. F. S. Vilhar: „Naša zvezda“, zbor s tenor solo. 2. Ante Hajdrih: „Slabo sveča je brlela“, četvero-spev. 3. F. S. Vilhar: „Mrtva ljubav“, samospev s spremljevanjem glasovirja, poje g. Stefančič. 4. Svojejavneži. Vesela igra v jednom dejanji, poslovenil J. Globočnik. 5. * * * „Dalmatinski šajkaš“, dvospev, pojeta gg. Stefančič in Bintar. 6. Boris Miran: „Izgnubljeni sin“, deklamacija. 7. Gluh mora biti. Burka v jed-nem dejanji, poslovenil Josip Noll. 8. Ples. Ustop-nina navadna. Začetek ob pol 8. uri zvečer. K obilni udeležbi najuljudneje vabi odbor.

— (C. kr. rudniško gledališče v Idriji.) Dne 3. oktobra 1886 kot v predvečer godu Njihovega Veličastva cesarja Frana Josipa I. igralo se bode v c. kr. rudniškem gledališču: „Bisernica“. Igrokaz s petjem v dveh delih I. del: Anže Jurež. II. del: Vrnitev iz Afrike. — Kasa se odpre ob 7. uri. — Začetek ob 7 1/2 uri zvečer. — Lože 30 kr. — Sedeži v parterji 20 kr. — Parter 10 kr. — K obilnej udeležbi vabi uljudno odbor.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Budimpešta 30. septembra. V dolenji zbornici odgovarjal Tisza na interpelacijo re-koč: Avstro-ogerska vlada ni mislila na od-stavljenje kneza bolgarskega, niti je o atentatu proti knezu poprej znala, niti atentat odobra-vala. Vlada tudi ni vedela, da hoče knez bol-garski le tedaj ostati, ako temu car pritrdi. Z Rusijo ni nobenega dogovora glede upliva na balkanskem poluotoku. Položaj, naši državi

po pogodbi Berolinski določen, ugaja našim interesom dovolj. Ministerstvo svarilo je pred prenegljenimi koraki proti zarotnikom, a ni storilo nobenega koraka za varstvo onih, ki so prouzročili atentat. Vlada drži se mnenja, da mora ves upliv države na to biti naperjen, da se pospešuje razvoj samo-stalnih balkanskih držav in da se zabrani, da se ne bode nadaljevalo pokroviteljstvo niti se utrdil stalni upliv jedne same države, kajti tega ni v pogodbi. V zadevah naših zvez z vlastmi se ni nič premenilo. Z Nemčijo smo tudi danes še na stari podlagi obstoječih po-godeb, katere vlada zmatra za pravoveljavne. Dokler se Turčija ne posluži svoje pravice, ne sme nihče drugi jednostransko z orožjem po-sredovati, niti ustanoviti pokroviteljstvo. Sploh se sme vsaka prememba na balkanskem polu-otoku vršiti le v sporazumljeni signatarnih vla-stij. Želimo in upamo, da se bode v sporazum-ljeni vlastij to tudi doseglo, ne da bi se kalil mir.

Zagreb 29. septembra. Po uradnem iz-vestji od 20. do 26. septembra na 38 krajih 208 zbolelo, 67 umrlo. Bolezen malo pone-hava. Včeraj zbolela na Sušaku, Podhumu, Stradniku, Erdelji po 1, v Ogulini in v Care-vepolji po 2 osobi. V Podhumu, Dragi in Potoku umrlo 6 oseb.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

G. zbornični predsednik omenja, da zbornica ob tej priliki ni zamudila nj. ekscelenco zagotoviti, da si bode vedno prizadevala izpolnovati svoje dolž-nosti ter podpirati nj. ekscelenco po vseh močeh; ob jednem izrazila je nj. ekscelenci odkrito spoštovanje in popolno zaupanje.

Zbornica je to naznanilo vzela z zadovoljstvom na znanje.

Konečno naznani gospod predsednik, da je zmatral v svojo dolžnost, tudi v javni seji poročati, da je zbornica gospodu vladnemu zastopniku c. kr. dvornemu svetniku Rudolfu grafu Chorinskemu po-vodom njegovega imenovanja pravim dvornim svet-nikom pri c. kr. namestništvu v Gradci čestitala ter ob jednem izrekla svoje obžalovanje na njegovem odhodu, ker se je krepko potezal za interese, katere zastopa zbornica, da se je na njene želje oziral in njene težnje podpiral, njegovo delovanje da vedno ostane zbornici v prijeten spomin.

G. c. kr. dvorni svetnik grof Chorinsky odgo-voril je, da mu leta njegovega poslovanja v Kranj-ski ostanejo vedno v prijetnem spominu ter izrekel zbornici zahvalo za podporo, katero je vselej našel od nje pri svojem poslovanju. — Zbornica je vzela poročilo na znanje.

I. Zapisnik zadnje seje se odobri.

II. Prečita se poročilo o poslovanju v dōbi od 17. aprila do 24. septembra 1886. Iz tega poročila podajemo naslednje: „Došli dopisi“:

a) ukazi c. kr. trgovskega ministerstva.

1. Naznanja se, da se dne 1. maja 1887 otvori v Havru pomorstvena razstava.

2. poroča se o razpravah v interesu avstrij-skega m'inarskega obrta vršče se enkēte ter se ob-javlja zapisnik.

3. prosi se, naj se dotični krogi opozorijo na poročila obrtnih nadzornikov; dobiti se morejo v dvorni in državni tiskarni na Dunaji za 2 gl. 50 kr.

4. Naznanja se, da so v Aleksandriji avstro-ogerski državljani ustanovili društvo za pospeševanje avstro-ogerske trgovine in obrtnije v Egiptu; iz nje-govih po c. kr. ministerstvu za notrauje zadeve po-trjenih pravil podajemo naslednja določila:

§ 1. Pod naslovom „Društvo za pospeševanje avstro-ogerskih trgovinskih in obrtnih koristij v Egiptu“ in na podstavi zdanjih pravil stopi v ž-vljenje društvo, katero si stavi nalogo, avstro-ogerske trgovinske in obrtne interese v Egiptu kakor trgo-vinske in splošne interese tukajšnje naselbine zas-topati in pospeševati.

§ 2. Vsak član se zaveže, plačati ustoppine 35 frankov in letnega doneska 60 frankov. Slednji se plača v poluletnih obrokih in se dotična dolžnost sprejme za dve leti.

§ 3. Vsak veljak avstro-ogerske naselbine se more vsprejeti v društvo kot pravi član.

§ 4. Društvo voli iz devetih članov sestojč zvršujoč odbor, kateri ima izvrševati društvene na-mene in v katerem bodo različni interesi naselbine po možnosti zastopani.

Ta odbor izvoli iz svoje sredine predsednika, podpredsednika, glavnega tajnika in blagajnika.

Odbor je samo tedaj sklepčen, če je vsaj pet članov navzočih.

§ 5. Zvršujoč odbor bode razen pripadajočega mu zastopanja in negovanja interesov trgovine in naselbine tudi oskrbljeval dopisovanje s tukajšnjimi domačimi društvi in trgovci in imel bode razglašati poročila, statistična in druga naznanila, katera morejo pospeševati razvoj naše trgovine v Egiptu.

(Daje prih.)

H goveji razstavi v Kranji.

Velečastiti gospod Ed. Urbantschitsch, grajščak v Preddvoru, prepustil je podpisnemu odboru premijo, kojo je dobil za svojega bika na razstavi v Kranji l. 1881. z obrestmi vred v znesku 75 gld. Po naročilu gospoda darovalca razdeljen bode ta denar na razstavi v Kranji dne 4. oktobra t. l. kot darila po 30, 25 in 20 gld. za junice od 1¹/₂ do 3. leta, ki so v lasti posestnikov iz Predovora.

Glavni odbor c. kr. kmetijske družbe kranjske.

Poslano.

Izvirni telegram iz Stuttgarta 30. septembra.

Moj trgovec z jabolki z Virtemberskega, ki ga je Ljubljanska policija brzojavnim potom zasledovala, je resnično s 5486 gold. popihal. K sreči sem s takojšnjim odpotovanjem v Stuttgart z malo izjemo vse rešil. Sobotno „poslano“ virtemberskih trgovcev pri „Bavarskem dvoru“ stoprav danes dobil in jim odgovarjam: **Jaz prodajam zdaj v Stuttgartu istotako kmetom kakor oni**, in ne morejo Virtemberžani niti za vinar dražje plačevati kakor jaz, posebno še radi tega ne, ker neso s tako majhnim dobičkom zadovoljni kakor jaz, kar so večkrat pokazali, ko sem jim, boječ se gnjilobe, v svojo zgubo 50 gold. pri vagonu jabolk, takrat še v Ljubljani bivajoč, ponujal. Sprva so odločno rekli, da imajo dovolj, potem pa so prišli: „Wieviel lassen sie nach?“ Naznanjam, da moja soproga v Strzelbovi hiši vsak dan od šestih zjutraj do osmih zvečer ravno **po isti ceni jabolka plačuje**, kakor trgovci pri „bavarskem dvoru“. Prosim uljudno domačine, da rajši domačina podpirajo.

Rohrman-Strzelba
zdaj v Stuttgartu.

prinaša v X. zvezku naslednjo vsebino: 1. K. Melan: Proximus tuus! — 2. F. S.: Gospod s Preseka. Dramatična povest v petih dejanjih. (Dalje.) — 3. J. Trdina: Bajke in povesti o Gorjancih. 30. Doktor Benk. — 4. Josip Jurčič: Slovenski svetec in učitelj. Zgodovinski roman. XII. „Udri srako!“ XIII. Mir Forchheimski. — 5. I. Vrhovec: Iz domače zgodovine. VIII. Tlaka. — 6. Rudiški: Ob morskem obrežju. Pesem. — 7. J. Cimperman: Kristali. Soneti. — 8. F. Kavčič: Slavni vojski slovenski. III. — 9. Nenad: Na sveti večer. Slika iz tržaškega življenja. — 10. P. pl. Radics: O šetališčih mesta ljubljanskega. Zgodovinski spomini. — 11. E. Lah: Zemljepisne črtice. IV. Tržič. — 12. J. Kržišnik: Ločitev. Pesem. — 13. J. Kržišnik: Nevesta. Pesem. — 14. Listek: Slovensk rokopis z 1799. leta. — Poljedelski zakoni. — „Pro Slavia“. — Hrvaška književnost. — 15. J. Kalan: Šah. — „Ljubljanski Zvon“ stoji: vse leto 4 gld. 60 kr., polu leta 2 gld. 30 kr., četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tujci:

29. septembra.

Pri **Stenu**: Greisneger z Dunaja. — Forstner, Poll iz Grada. — Rosenberg iz Karlova. — Puchinger z Dunaja. — Bartlme iz Kočevja. — Offenheimer, Dekovo iz Trsta. — Schmidt z Dunaja.

Pri **masletih**: Krik z Dunaja. — Gabier iz Linca. — Gesch iz Grada. — Krimsky z Dunaja. — Heitau, Brühl iz Trsta. — Robida iz Reke.

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebesno	Mokrina v mm.
29. sept.	7. zjutraj	743.44 mm.	80°C	sl. vzh.	jas.	0.00 mm.
	2. pop.	741.22 mm.	20.0°C	sl. jz.	jas.	
	9. zvečer	741.46 mm.	14.6°C	sl. jz.	jas.	

Srednja temperatura 14.2°, za 0.4° nad normalno.

Dunajska borza

dne 30. septembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	83 gld. 80 kr.
Srebrna renta	84 „ 70 „
Zlata renta	116 „ 60 „
5% marcna renta	100 „ 50 „
Akcije narodne banke	861 „ — „
Kreditne akcije	277 „ — „
London	125 „ 45 „
Srebro.	— „ — „
Napol.	9 „ 94 „
C. kr. cekini	5 „ 95 „
Nemške marke	61 „ 52 1/2 „
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 131 „ 50 „
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 169 „ — „

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Zeleznikar.

Ogrska zlata renta 4%	105 gld. 20 kr.
Ogrska papirna renta 5%	92 „ 93 „
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105 „ 50 „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld 118 „ 50 „
Zemlj. obč. avstr. 4% zlati zast. listi	125 „ 25 „
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	— „ — „
Prior. oblig. Ferdinandove sev. želez.	98 „ 53 „
Kreditne srečke	100 „ 176 „ 50 „
Rudolfove srečke	10 „ — „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 176 „ 75 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	194 „ 75 „

Potrtega srea naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest o smrti našega presrečno ljubljeneega, nepozabljivega soproga, oziroma očeta, gospoda

JAKOBA SPOLJARIČA,

meščana, hišnega in zemljiškega posestnika,

ki je po dolgej in težkej bolezni, previden s svetimi zakramenti za umirajoče, danes ob 2. uri zjutraj, v 70. letu svoje dobe, v Gospodu zaspal. Pogreb bode v četrtek, 30. t. m., ob 5. uri popoldne iz hiše žalosti v Sv. Florijana ulicah št. 37.

Svete maše zadušnice se bodo brale v vseh cerkvah.

Dragi pokojnik priporoča se pobožnemu spominu.

V Ljubljani, dne 29. septembra 1886.

(719) **Žalujoča rodbina.**

V našem založništvu je izšla in se dobiva po vseh knjigotržnicah knjiga:

Odkritje Amerike.

Predelal
H. Majar.

Trije deli, 436 strani, 8°. Vsi trije zvezki v platno skupe vezani 1 gld. 60 kr., po pošti 10 kr. več; posamični zvezki pa po 60 kr., oziroma po pošti 65 kr.

Ta knjiga je lep dar slovenski mladini. Vsak prijatelj naše mladine in književnosti naše bode sategadelj kvaččen franciskanskemu patru Hrizogonu Majarju, da je lepo knjigo Campejevo priredil slovenski mladini.

Ig. pl. Kleinmayr et Fed. Bamberg
knjigotržnica

v Ljubljani na Kongresnem trgu.

Tukajšnji občeznani in priljubljeni, najhnejši
pristni brinjevec,
kakor tudi (708-2)
borovničar,

najboljše sredstvo zoper grizo, razpošilja
J. N. Rant v Polhovem gradcu nad Ljubljano.

Hiša št. 60

na Spodnjih Poljanah, poleg klavnice v Ljubljani,

z gostilno, hlevom in vrtom, se iz proste roke proda. — Pojasnila daje posestnik Jarnej Kalan v Borovnici. (709-2)

NAJBOLJŠI
PAPIR ZA CIGARETE
JE PRISTNI
LE HOUBLON
Francosk fabrikat
CAWLE-jev & HENRY-jev v PARIZU.
Pred ponarejanjem se svari!

Ta papir priporočajo
dr. J. J. Pohl, dr. E. Ludwig, dr. E. Lippmann,
profesorji kemije na Dunajskem vseučilišču,
in sicer zaradi svoje izvrstne kvalitete, nasebne čistosti
in ker mu neso pridjane nikake zdravju škodljive reči.

500 PAPILES
FORMA C. C. FRANCOIS
Cawley & Henry
PARIS

(709-26)

Vsem prijateljem in znancem, posebno milim bratom „SOKOLOM“, pri katerih se nesem mogel osebno posloviti pred svojim odhodom v TRST, kličem tem potom presrčni:

„NA ZDRAVJE!“

Josip Dražil,

(720)

trgovski knjigovodja.

Št. 15.357.

(710-2)

Razglas.

V smislu §. 6 postave z dne 23. maja 1873 (štev. 121 drž. zak.) se naznanja, da bo **prvotni imeni porotnikov za 1887. leto od 1. do 8. oktobra letos** v magistratnem ekspeditu izpoložen, da ga vsakdo lahko pregleda in v tem času tudi poda svoje ugovore.

Porotniškega posla so po §. 4 imenovane postave oproščeni:

1. tisti, ki so že prestopili 60. leto svoje dobe, za vsegar;

2. udje deželnih zborov, državnega zbora in delegacij za čas zborovanja;

3. osebe, ki neso v dejanski službi, pa so podvržene vojni dolžnosti, za ta čas, ko so poklicane k vojaški službi;

4. osebe v službi cesarskega dvora, javni profesorji in učitelji, zdravniki in ranocelniki in tako tudi lekarji (apotekarji), ako uradni ali občinski načelnik za-nje potrdi, da jih ni moči utrpeti, za sledeče leto;

5. vsak, kdor je prejetemu poklicu v jednom porotnem razdobji kot prednji ali namestni porotnik zadostil, do konca prvega prihodnjega leta po pratiki.

Mestni magistrat Ljubljanski,

dne 26. septembra 1886.

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani

prodajajo se

Jurčičevi zbrani spisi

po znižani ceni.

1. zvezek: Deseti brat. Roman.
2. zvezek: I. Jurij Kozjak, slovenski janičar. Povest iz 15. stoletja domače zgodovine. — II. Spomini na deda. Pravljice in povesti iz slovenskega naroda. — III. Jesensko noč mej slovenskimi polharji. Črtice iz življenja našega naroda. — IV. Spomini starega Slovenca ali črtice iz njegovega življenja.
3. zvezek: I. Domen. Povest. — II. Jurij Kobila. Izvirna povest iz časov lutrovske reformacije. — III. Dva prijatelja. — IV. Vrban Smukova ženitev. Humoriistična povest iz narodnega življenja. — V. Golida. Povest po resnični dogodbi. — VI. Kozlovška sodba v Višnji Gori. Lepa povest iz stare zgodovine.
4. zvezek: I. Tihotapee. Povest iz domačega življenja kranjskih Slovencev. — II. Grad Rojtnje. Povest za slovensko ljudstvo. — III. Klosterski zolnir. Izvirna povest iz 18. stoletja. — IV. Dva brata. Resnična povest.
5. zvezek: I. Hei mestnega sodnika. Izvirna zgodovinska povest iz 15. stoletja. — II. Nemski valpet. Povest. — III. Sin kmetskega cesarja. Povest iz 16. stoletja. — IV. Lipe. Povest. — V. Pipa tobaka. Povest. — VI. V vojni krajini. Povest

Zvezek po 60 kr.,

eleg. vezan po 1 gld.

Pri vnanjih naroči-

lih velja poština

za posamični neve-

zani zvezek 5 kr.,

za vezani 10 kr.

Dijaki

dobivajo Jurčičeve

„Zbrane spise“ po

50 kr. izvod, ako

si naročé skupno

najmanj deset iz-

vodov.

Prodajajo se v

(83-30)

„NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani,

Kongresni trg.

Gledališka stolba.

BUDIMSKA
Rákóczy
GRENCICA.

Kot gotovo upljavače čistilno sredstvo priporočajo najslavnejši zdravniki pri trebušnih boleznih, zastajani krvi, zlatej žili, boleznih na jetrih in ledicah ter škrofuloznih boleznih, mrzlici, protinu, spuščajih, zapiranji itd.

Prodaja se v vseh lekarnah in droguerijah.

Glavna zaloga: (191-23)

Lastniki: **bratje Loser v Budapešti.**

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.